

Førmanden: Da Forretningsordenens Bestemmelser ikke ere ganske utvivlsomme paa dette Punkt, udbeder jeg mig Tingets Samtykke til, at denne Forhandling kan finde Sted allerede i Dag. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er da givet.

Forslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren (A. Nielsen): Regeringen har ved den højtærede Konseilspræsident og Udenrigsminister forelagt nærværende Forslag til Beslutning og hermed begæret Folketingets Samtykke til Konventionen af 24de Januar angaaende de dansk-vestindiske Øers Afstaaelse til de amerikanske Forenede Stater. Det er saaledes anden Gang, at Rigsdagen er stillet over for Spørgsmaalet om Afstaaelse af de danske Besiddelser i Vestindien. I 1867 vedtog saavel Folketing som Landsting enstemmigt at give Samtykke til den da foreslaaede Afstaaelse. Henset til Udviklingen i den mellemliggende Tid saavel vedrørende Forholdet mellem Danmark og de under dansk Højhedsret staaende fremmede Øer, som — og navnlig — Forholdene paa selve disse, turde det nu være godtgjort, at Rigsdagens Holdning i 1867 var velgrundet. Maa jeg i Forbindelse hermed over for den Betragtning, der munder ud i, at Afstaaelsen er et Udtryk for Danmarks Afmagt, sige, at det tjener ikke til Danmarks, Nationens Skam at den kender og frit og utvungent vedkender sig sin Begrænsning. At kende og vedkende sig sin Begrænsning, derpaa beror vel, naar alt kommer til alt, den rette Styrke saavel for det enkelte Menneske som for Folkesamfundet. Danmarks Ret og Ævne til at hævde sin Plads i Staternes Række bunder i helt andre Betingelser og Forudsætninger end det, hvorom der her kan blive Tale. Efter at Forslaget til Beslutning om Samtykke til Konventionen blev forelagt Folketinget, traadte dettes Medlemmer sammen som Udvalg. Udvalget har modtaget Oplysninger af den høje Regering og i øvrigt behandlet Sagen i 3 Møder. Forhandlingernes Resultat fremgaar af den i Tirsdags afgivne Betænkning, hvorved det overvejende Flertal indstiller Forslaget til Beslutning til uforandret Vedtagelse. Som i Betænkningen nævnt, har et Mindretal rejst Spørgsmaalet om en Folkeafstemning paa Øerne. Med al Anerkendelse af og Tilslutning til Folkeafstemning som folkeretligt Princip, naar det gælder at trække virkelig nationale Græn-

ser, kan Flertallet dog ikke indrømme, at Kravet om dette Princip's Anvendelse fremtræder med Føje i det foreliggende Tilfælde. Flertallet maa derfor, henset til samtlige Omstændigheder, bestemt fraraade en Folkeafstemnings Foretagelse. Idet Flertallet saaledes anbefaler Beslutningen til fortsat Fremme i det høje Ting, er det med Ønsket og Haabet om, at Øerne ved Traktatens Fuldbjydelse gaa en lys og lykkelig Fremtid i Møde under den store og nære Statsmagts Højhedsret.

Ottosen: Paa det i Betænkningen først nævnte Mindretals Vegne med Undtagelse af de 8 Medlemmer, der udgøre det derefter nævnte Mindretal, skal jeg udtale følgende:

Vi erkende, at saaledes som Forholdene have udviklet sig, er Overdragelsen af Øerne til de Forenede Stater bleven den ønskeligste Udgang af Sagen. Men vi have ment, at Overdragelsen ikke burde foregaa, før man ved en Folkeafstemning paa Øerne havde indhentet Befolkningens Samtykke. Da Afstemningen i Udvalget har vist, at dets overvejende Flertal ikke deler vor Synsmaade, kunne vi ikke regne det for formaalstjenligt at fremkalde en fornyet Afstemning i Tinget, og vi skulle da her indskrænke os til at konstatere den Holdning, vi have indtaget.

Jeg skal kun tilføje, at nogle af os, deriblandt jeg, regne dette Krav om den paagældende Befolknings Samtykke for at være af en saadan Betydning, at vi, naar det ikke opfyldes, ikke kunne stemme for det foreliggende Forslag til Beslutning.

Bjerre: Idet jeg for en Del kan henholde mig til de Udtalelser, der nu bleve fremførte af den sidste ærede Taler, skal jeg dog tilføje, at da Spørgsmaalet om Folkeafstemning ikke vil komme for her i Tinget, maa vi forbeholde os at stemme mod Forslaget til Beslutning. Jeg forstaa godt den Tanke og billiger og respekterer den, at man ikke har Lyst til her i Tinget at faa et Forslag om Folkeafstemningen forkastet. Jeg bøjer mig for den Tanke, at det ikke var rigtigt. Men naar det ikke kan ske, maa vi forbeholde os at stemme imod.

En Rigsdagsmand staar mange Gange over for en vanskelig Opgave. Han skal paase sin Befolknings Tarv, han skal stemme efter sin Overbevisning, og tidt og ofte er det saaledes, at man ikke kan overskue Rækkevidden af de Forslag, vi stemme for. Men er det vanskeligt ganske i Almindelighed, er det særlig vanskeligt